

[Miljøministeren]

Men tilbage står, at handlingsplanen lever i allerbedste velgående, og vi skal være meget parate til at gå ind i drøftelsen af denne prioritering, som det kan være meget fornuftigt at vi kigger på, ikke mindst, som udtrykt, med hensyn til kommuner og industri.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg vil gerne takke ministeren for hans løfte om at fremføre disse ønsker og blot føje til – bare for at vi kan være klar over, hvad det er for noget med de lande – at da vi sidste tirsdag vedtog, at disse lande skulle inddrages, brød vi med den traditionelle geografiske opdeling, for ifølge den traditionelle geografiske opdeling er de relevante lande med i konventionerne.

Det, vi gjorde opmærksom på, var, at floderne bidrag f.eks. til Nordsøens forurening plus Pariskonventionens beslutning om at inddrage den luftbårne forurening i sit arbejdsområde gør det sagligt relevant til Pariskonventionens område – den dækker også Nordsøkonferencens – at tage Tjekkoslovakiet og DDR med. Det var derfor, jeg nævnte de to lande. Selvfølgelig kommer den luftbårne forurening også fra Polen, men nu tager vi floderne.

For Helsingforskommissionens vedkommende er det ikke det geografisk, men det sagligt rigtige at inddrage både Tjekkoslovakiet og Norge, først og fremmest på grund af den luftbårne forurening. Norge er jo i høj grad modtager af det, der kommer fra Helsingforskommissionens lande, til sin forurening. Så man skal altså endelig ikke bøje sig for den geografiske opdeling, men den saglige.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg må desværre sige efter at have lyttet til miljøministerens sidste fortolkning af dagsordenen, at den bekymring, vi havde for, hvordan regeringen vil opfatte og bruge denne dagsorden, har vist sig at være korrekt. Regeringen lader sig kun tvinge til at foretage konkrete foranstaltninger, hvis den utvetydigt og klart får det pålagt af et flertal, og uanset de kritiske bemærkninger, der står i den radikale dagsorden om handlingsplanen, anser

ministeren alligevel i alt væsentligt denne handlingsplan som værende godkendt af Folketinget.

Så er der andre i Folketinget, der har en anden opfattelse, men det anfægter ikke ministeren, og hvad der er endnu værre: det forhindrer ikke ministeren i at administrere videre efter den opfattelse, som han har.

Ministeren konstaterer også, at en eventuel afgift kommer i 1990, hvis den kommer, og den kommer i hvert fald ikke i 1988, sådan som den burde. Derfor er det efter min opfattelse uforvarsomt at påtage sig ansvaret for den dagsorden. Det har hele tiden været mig ufatteligt, ikke at de Radikale har gjort, som de har gjort, for det skyldes frygten for at udfordre regeringen, som man prioriterer højere end hensynet til miljøet, men at andre efter den præcisering, ministeren her er kommet med, vil fastholde, at det er forsvarligt at lade regeringen få den dagsorden, og det er jo i virkeligheden fuldstændig utroligt, at hr. Niels Anker Kofoed kan gå herop og beklage sig i så forrygende grad over, at han har fået sin vilje.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Selvfølgelig administrerer regeringen og miljøministeren efter Folketingets vedtagelser. Nu har hr. Albrechtsen to gange fra denne talerstol sagt, at regeringen ikke vil foretage noget med hensyn til reduktion af kunstgødningsforbruget. Regeringens handlingsplan med de initiativer, der ligger deri, konkluderes af regeringen til at nedbringe kunstgødningsforbruget med mellem 130.000 og 145.000 t på årsbasis. Derfor er det forkert, når hr. Albrechtsen udlægger det, som om regeringen ikke gør noget. Det er præcis denne reaktion, som Det Radikale Venstre bygger på i sin dagsorden.

Vi håber, vi i fællesskab kan få det løst sådan, at vi ikke får nødtigt at skulle indføre en afgift.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden:

Som tidligere meddelt vil afstemningen om dagsordensforslag nr. D 34, fremsat af fru Lone Dybkjær (RV), blive foretaget i mødet i morgen.